

РЕШЕНИЕ

№ 12028

гр. София, 01.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА**

при участието на секретаря **СИЛВИЯ К. ЗЛАТКОВА**
като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА К. ГЕОРГИЕВА** Гражданско дело
№ 20211110157835 по описа за 2021 година

Предявен е положителен установителен иск с правно основание чл. 422 от ГПК, вр. чл. 213 от КЗ /отм./, за установяване на вземане на ищеца срещу ответника за сумата от 401,71 лв., ведно със законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение -03.06.2021г. до окончателно изплащане на вземането, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застраховка "Каско на МПС и злополуки", застрахователна полица № 0306X0159484 от 28.10.2015г., със срок на валидност от 30.10.2015г. до 29.10.2016г., щета № 10015030136051, във връзка с ПТП, настъпило на 07.11.2015г. , около 14:00 часа, в гр.София, , където л.а. „Ауди А6“ с ДК № *** движейки се от с.Чепинци към с.Казичене на моста над бул.**

„Ботевградско шосе“ попада в небезопасено и несигнализирано препятствие на пътното платно – дупка, в резултат на което са нанесени щети по л.а. „Ауди А6“ с ДК № ***. Моли за уважаване на иска. Претендира разноски.**

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е депозирал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове по основание и размер. Оспорва представения от ищеца протокол за ПТП, като посочва, че в него липсва пълно и ясно описание на механизма на ПТП. Оспорва между ищцовото дружество и собственика на увреденото ППС да е възникнало валидно застрахователно правоотношение. Твърди, че застрахователното събитие е изключен застрахователен риск, поради което не следвало ищеца да изплаща обезщетение. Оспорва механизма на настъпване на ПТП, и твърдяната причинно-следствена връзка между щетите по увредения автомобил и произшествието. Прави възражение за съпричиняване, както и правопогасяващо възражение за давност. По изложеното моли за отхвърляне на иска. Претендира разноски.

В съдебно заседание ищецът /ФИРМА/, редовно призован се представлява от юрисконсулт К., която поддържа исковата молба и моли за уважаване на иска.

Ответникът /ФИРМА/, редовно призован, в открито съдебно заседание, не се представлява.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателствата, и по свое вътрешно убеждение на основание чл. 12 от ГПК, намира от фактическа и правна страна следното:

От представената по делото на л.11 комбинирана застрахователна полица по застраховка „Каско и злополука” № 0306X0159484/28.10.2015г., се установява, че между собственика на л.а. с ДК № *** и /ФИРМА/ е сключена застраховка „Каско на МПС”, по силата на която ищецът срещу застрахователна премия е поел риска от причиняване на щети на застрахования при него автомобил. Полицата е с валидност към датата на ПТП. Осъществяването на това релевантно за спора обстоятелство се оспорва от ответника, който релевира възражение, че между ищеца и собственика на увреденото МПС не е налице валидно възникнало между страните застрахователно правоотношение, тъй като полицата не била подписана от собственика на автомобила. Това възражение съдът намира за неоснователно. Съгласно чл.184, ал.1 КЗ (отм.) застрахователният договор се сключва писмено във формата на застрахователна полица или на друг писмен акт, като писменото предложение или искане до застрахователя за сключване на застрахователен договор са неразделна част от застрахователния договор – ал. 2 на посочения текст. Договорът трябва да съдържа всички реквизити,**

посочени в чл. 184, ал.3-8 от КЗ /отм./. Застрахователният договор в случая е сключен между застрахованото лице и застрахователя, подписан е от двете страни и съдържа всички реквизити по чл.184, ал.3-8 от КЗ /отм./. Съгласно чл. 187 от КЗ /отм./ договорът влиза в сила когато е изплатена цялата дължима застрахователна премия, или от внасянето на първата вноска. Застрахованото лице е изплатило всяка една от вноските, видно от приетата по делото квитанция № 0001774680/28.10.2015г. за изплатена сума по полицата, поради и което възраженията на ответника са неоснователни. Неоснователно е и възражението на ответника, че застрахователното събитие не представлява покрит застрахователен риск; това възражение се опровергава от приетите по делото ОУ, и визираното в раздел III, т.12, клауза „П” – Пълно Каско, като не се установиха обстоятелства във връзка със застрахователното събитие, индикиращи на обстоятелства за изключени рискове по раздел IV от ОУ.

Спорно в производството е настъпването на ПТП, механизма му, както и дали щетите по л.а. „Ауди А6” са в причинна връзка с ПТП.

По делото е допуснато изслушването на съдебно автотехническа експертиза. Според експертизата, която съдът кредитира, като съотнасяма на приетия по делото на л.67 Протокол за ПТП, бланкетен № 1622723, на приетия по делото като ВД снимков материал, на

обясненията, дадени от водача на увреденото ППС, и от мл. автоконтрольор, посетил ПТП, обективирани в сведение от А. А. /л.69 по делото/ и в докладна записка, изготвена от мл. автоконтрольор Донко Трифонов, произшествието е настъпило на 07.11.2015г. в гр.София, но Околовръстен път с посока Казичене, като на моста над бул. „Ботевградско шосе”, водача на л.а с ДК № *** попада в поредица от големи дупки на пътното платно, като реализира ПТП с материални щети /предна лява джанта и предна лява гума и задна лява джанта и задна лява гума/. Вещото лице е заключило, че щетите по ППС са в причинно - следствена връзка с така съставения протокол за ПТП и отразената в него схема на ПТП.**

От приетото по делото уведомление - декларация за изплащане на обезщетение по застраховка „Каско и злополуки“ до ищеца е видно, че на 07.11.2015 г. А. А. е уведомил застрахователя за настъпило ПТП и е предявена претенция, въз основа на която е заведена щета № 10015030136051. От приетия по делото доклад по щета е видно, че е определено обезщетение в размер на 339,71 лева, като сумата е изплатена от ищеца на 21.10.2016г., видно от приетия по делото разходен касов орден № 2010/21.10.2016г., като в размера на обезщетението са включени и разходи за репатриране на автомобила в размер на 33,33 лева, видно от транспортен лист № 014323/07.11.2015г.

Съгласно изслушаната автотехническа експертиза, неоспорена от страните стойността на описаните щети по ППС "Ауди А6" възлиза на сумата в размер на 497,20 лева.

Съгласно §6, т.37 от ДР на ЗДвП, "препятствие на пътя" е нарушаване на целостта на пътното покритие, както и предмети, вещества или други подобни, които се намират на пътя и създават опасност за движението.

Ето защо, съдът, като взе предвид нормата на чл.19, ал.1, т.1, вр. с чл.8, ал.2, чл.29 и чл.30, ал.1 от ЗП – че управлението на републиканските пътища се възлага на /ФИРМА/, която следва да осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането им, съобразно транспортното значение, изискванията на движението и опазването на околната среда, приема, че в случая, като е допуснала съществуването на необезопасена неравност /дупка/ на пътната настилка на отсечката на пътя в участъка на Околовръстен път, в периметъра над моста над Ботевградско шосе, ответната страна не е положила вменената ѝ грижа по закон и с бездействието си противоправно е станала причина за настъпването на вредоносния резултат по отношение на процесния автомобил. Разпоредбата на чл. 3, ал.1 от Закона за движение по пътищата постановява задължение за лицата, които стопанисват пътищата, да ги поддържат изправни с необходимата маркировка и сигнализация за

съответния клас път, да организират движението по тях така, че да осигурят условия за бързо и сигурно придвижване и за опазване на околната среда от наднормен шум и от замърсяване от моторните превозни средства. Отговорност за поддържането на пътищата носят /ФИРМА/ и общините, според това, чия е собствеността им. Разпоредбата на чл.30 от Закона за пътищата регламентира задължение за АПИ да осъществява дейностите по изграждането, ремонта и поддържането на републиканските пътища, като същата е доразвита в нормата на чл.48,т.1, б."а" от Правилника за приложение на Закона за пътищата, в който е посочено, че АПИ организира дейностите по поддържането на републиканските пътища извън границите на урбанизираните територии. По делото няма спор, че участъкът, в който е настъпило пътно транспортното произшествие, е част от републиканската пътна мрежа.

От събрания и проверен по делото доказателствен материал, съдът намира, че се установяват в пълнота и по несъмнен начин признаците от фактическия състав на непозволеното вреждане – фактът на настъпване на твърдяното от молителя пътнотранспортно произшествие, механизма на ПТП, наличието на несигнализира и небезопасна дупка на пътното платно /дори множество от дупки, което е видно от приетия по делото снимков материал/, в конкретния участък,

попадането на ППС „Ауди А6” в нея /в тях/, в резултат на което по ППС са нанесени имуществени вреди. За това свидетелства в категорична последователност изслушаната по делото САТЕ, Протокола за ПТП, който в частта за механизма на ПТП няма материална доказателствена сила, но пък самия механизъм се установи от съвкупния събран и коментиран по-горе доказателствен материал.

Не се установява и съпричиняване от водача на процесното ППС за допринасяне на вредоносния резултат. Съгласно чл.51 ал.2 от ЗЗД ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите, обезщетението може да се намали. При определяне размера на обезщетението по реда на чл.51 ал.2 от ЗЗД от значение е наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, а не и вината на увредения, като в този смисъл е т.7 от ППВС №17/18.11.63 г. и ТР №88/12.09.62 г. на ОСГК, които са задължителни за съда, както и трайната съдебна практика. Съпричиняване на вредите в настоящият случай ще е налице ако със свое противоправно деяние пострадалия, наред със противоправното деяние на делинквента е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат. Предвид събраните доказателствата по делото, и доколкото в доказателствена тежест на ответника бе да докаже наличието на противоправно поведение от страна на водача на

увреденото ППС, то не се установи такова поведение от страна на водача. Не се установи, водача да е управлявал МПС с превишена скорост или да е нарушил правилата за движение по ЗДВП, инкорпорирани в чл. 20, ал.2 от ЗДВП, с което да е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат.

Съобразно трайната практика на ВКС при съдебно предявена претенция за заплащане на застрахователно обезщетение съдът следва да определи обезщетението по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, като ползва заключение на вещо лице, но без да е обвързан от размерите по Наредба № 24/08.03.2006 г., която е приложима при извънсъдебно определяне на обезщетението от застрахователя, на когото не са предоставени фактури за извършен ремонт в сервиз / в този смисъл са: решение № 52/08.07.2010 г. по т.д.№ 652/2009 г., I т.о., решение № 53/22.12.2011 г. по т.д.№ 896/2010 г., I т.о., ТК на ВКС и др./. В случая по делото са приети доказателства за заплащане на процесната сума, като в размера на обезщетението следва да влизат и разходите за транспорт/репатриране на автомобила. Експертизата е посочила, че размера на действителните вреди към момента на ПТП е 497,20 лева с ДДС. Ищецът е заплатил сумата от 391,71 лева, което прави иска доказан и по размер. Към тази сума следва да се прибави и сумата

за ликвидиране на щетата от 10,00 лева, или искът следва да бъде уважен до пълно предявения размер от 401,71 лева.

В срока по чл. 131 от ГПК ответникът е релевирал в процеса правопогасяващо възражение за давност.

Правото на ищеца да предяви регресната си претенция възниква принципно от момента на заплащане на обезщетението. Приложима по отношение на предявения в настоящото производство иск е общата 5-годишна давност,

която започва да тече от момента на изплащане на застрахователното

обезщетение от застрахователя по имуществената застраховка на

правоимащото лице. Видно от представеният по делото разходен касов ордер,

това се е случило на 21.10.2016 г., като петгодишният давностен срок следва да изтече на 21.10.2021г.

Заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.

410 от ГПК, когато е прекъсната давността, а

впоследствие е спряла да тече е подадено на 03.06.2021г.,

преди изтичане на петгодишния давностен срок. При тези данни, вземането на суброгиралия се ищец в правата на пострадалото лице срещу делинквента не е погасено по давност.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал.1 от

ГПК право на разноси се поражда в полза на ищеца. В заповедното производство на ищеца следва да бъдат присъдени разноси в общ размер от 175,00 лева. Ищецът е заплатил в исковото производство държавна такса в размер на 75,00 лева, сумата в размер на 250,00 лева – депозит за изслушване на САТЕ, като на ищеца на основание чл. 78, ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ следва да бъдат присъдени разноси в размер на 150,00 лева за юрисконсултско възнаграждение -минимален размер, съобразно правната и фактическа сложност на делото и цената на иска. Или на ищеца в исковото производство следва да му бъдат присъдени разноси общо в размер на 475,00 лева.

Така мотивиран, съдът:

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между страните по предявения от /ФИРМА/, ЕИК ***** срещу /ФИРМА/, ЕИК *****, иск с правно основание чл. 422 от ГПК, че /ФИРМА/ дължи на /ФИРМА/, сумата в размер на 401,71 лв. /четиристотин и един лева и седемдесет и една стотинки/, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение -03.06.2021г. до окончателно изплащане на вземането, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по застраховка "Каско на МПС и злополуки", застрахователна полица № 0306X0159484 от 28.10.2015г., със срок на валидност от 30.10.2015г. до 29.10.2016г., щета № 10015030136051, във връзка с ПТП, настъпило на 07.11.2015г. , около 14:00 часа, в гр.София, , където л.а. „Ауди А6“ с ДК № ***** движейки се от с.Чепинци към с.Казичене на моста над бул. „Ботевградско

шосе“ попада в необезопасено и несигнализирано препятствие на пътното платно – дупка, в резултат на което са нанесени щети по л.а. „Ауди А6“ с ДК № *****.

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК ***** ДА ЗАПЛАТИ на /ФИРМА/, ЕИК *****, сумата в размер на 175,00 лева, деловодни разноси в заповедното производство, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА /ФИРМА/, ЕИК ***** ДА ЗАПЛАТИ на /ФИРМА/, ЕИК *****, сумата в размер на 475,00 лева, деловодни разноси в исковото производство, на основание чл. 78, ал.1 от ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщаването.

Съдия при Софийски районен съд: _____